

కర్షయ్యా

— రాహుల్ సత్య

రిటైరైన రామారావుకు కాలం గడవడం చాలా కష్టంగా ఉంది. కానీ కాలం గడవడానికి ఏదైనా ప్రయత్నం చేయాలిగా! అందుకే అర్థికంగా చికా చింత లేని అతడు కొన్ని సంఘాలలో నభ్యుడై, ఆ యా సంఘాల సభలకు, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలకు హాజరయ్యేవాడు.

అలాంటి ఒక సంఘం వండుగ సందర్భంగా ఆ రోజు విశేష సభను జరుపుకుంటోంది. రామారావుకు ఈ మధ్యనే తనలాగే రిటైరైన వట్టాభి తో పరిచయమయింది. ఇద్దరూ ఆ రోజు అక్కడ కలవడంతో వక్కవక్కగా కూర్చుని ఒకరి వెంట ఒకరు చేస్తున్న ప్రసంగాలు వినసాగారు.

చివరగా సంఘం సభ్యుల తరపున ఒక వ్యక్తి తన ఉపన్యాసాన్ని ఆరంభించాడు.

“ప్రస్తుత కాలంలో బ్రాహ్మణీకం తగలడిపోతోంది. బ్రాహ్మణులకు విలువ లేకపోతోంది. మనలో మనకు ఐకమత్యం లేదు. ఎదుటి వాళ్లు ఏ మాత్రం బాగున్నా ఓర్వలేక మనలో మనమే తన్నుకులాడటం, వల్ల మన కీ దుస్థితి వచ్చింది.

“జాతి ధర్మాన్నే నిలబెట్టాలన్న ధ్యేయం కలిగి అడుగంటిపోతున్న సంప్రదాయాలను, శాస్త్రాలను ఉద్ధరించే ఇలాంటి సంఘ సంస్థలకు కాస్త సాయవడుతు అందరూ సమష్టిగా జాతి ఉన్నతికి పాటుపడాలని కోరుతున్నాను. అలాగే పొట్టకూటికై బ్రాహ్మణత్వానికే మనిషిని, నీచమైన వసులు చేసే బ్రాహ్మణులను వెలివేయాలి. అలాంటివారి వల్ల మన జాతికి తీరని అవమానం జరుగుతోంది ...” అలా సాగింది అతడి వాగ్దేవత.

రామారావుకు ఇలాంటి ప్రసంగాలు కామన్. ఏదో పొద్దు గడపాలని వచ్చి అలా విని వదిలేయడం అలవాటు. కానీ ఆ ఊరికి కొత్తగా వచ్చిన వట్టాభికి మాత్రం అతడి ప్రసంగం అద్భుతం అనిపించింది.

సభ ముగిసాక ఇద్దరూ ఇంటివైపుగా బయలుదేరారు. అప్పుడు గుర్తొచ్చింది రామారావుకి - భార్య ఉద్యోగాల వేటలో వద్ద రెండో కొడుకు పేరిట విఘ్ననాశకుడైన విఘ్నేశ్వరుడికి గుళ్లో అర్చన చేయించమన్న విషయం.

ఇద్దరూ కలిసి కాస్త దూరంలో ఉన్న వినాయకుడి ఆలయం వైపు దారి తీశారు. వండుగ సందర్భంగా గుడిని విశేషంగా అలంకరించారు. రామారావుతోబాటు అడుగులేస్తున్న వట్టాభికి తన కొత్త చెవుల మీద బెంగగా ఉంది. కానీ అక్కడో కుర్రాడు బోలెడన్ని చెవుల జతలను వరసగా జోడిస్తూ లోకెన్ను ఇవ్వడం చూసి కాస్త కుదుటపడ్డాడు.

రామారావు ఆ కుర్రాడికి కాస్త దూరంలో చాలా కొద్ది జతల చెవులతో కూర్చున్న ఓ ముసలతని వద్దకు వెళ్లడంతో వట్టాభి బెంగ మళ్ళీ మొదలైంది. అదేమాట సంకోచిస్తూ రామారావుతో అన్నాడు. రామారావు చిన్నగ నవ్వుతూ, “ఓ! గుడికి మీ రిదే మొదటిసారి రావడం అనుకుంటా! మీ రేం బెంగ వడకండి! ఇతని వద్దనే చెవులు వదలడం నా కలవాటు. గుళ్లో ఎంతటి సందడున్నా మన చెవులు మనం గంటలతరబడి చుట్టుకొచ్చినా

అందరిని గ్రంథం

అక్కడే ఉంటాయి!" అన్నాడు.

దర్శనం ముగించుకుని ప్రసాదం తీసుకుని కాసేవటికి బయటికివారు. రామారావు చెవులు తొడుక్కుంటూ యాభై పైస లివ్వబోతున్న వట్టాభిని వారిస్తూ ఒక రూపాయి కాగితం అతడి చేతిలో ఉంచాడు.

ఇంటివైపుగా బయలుదేరుతూ, "రెండు జతల చెవులకు జతకు ఇరవైఅయిదు పైసల చెవుల యాభై పైసలేగా!" చిన్నబుచ్చుకుంటూ, రామారావు వట్టాభి భుజం తడుతూ, "నిజమేనండీ! నేను రూపాయి ఇచ్చింది మిమ్మల్ని కించపరచాలని కాదు.

"అ ముసలాయన కూడా ముసలాగే బ్రాహ్మణ కులానికి చెందినవాడు. పూజలు చేయిస్తూ, కర్మలు చేయిస్తూ నలుగురి ఆడపిల్లల తరువాత పుట్టిన ఒక్కగానొక్క కొడుకును తన వృత్తిలో దింపక చదివించి మంచి ఉద్యోగంలో చూడాలన్న తపనతో కూతుళ్ళకు కూడా సుమారులో సంబంధాలు కుదిర్చి కొడుకుని చదివించాడు. కానీ అతగాడికి అంతంతమాత్రంగా చదువు అభి, ఏదో చిన్న ఉద్యోగం వెలగబెడుతున్నాడు. పెళ్ళయ్యాక తమ సంసారానికి ఈ ముసలి తల్లిదండ్రులు అదనపు భారం అనుకుని ఇద్దరినీ బయటికి గొంటాడు.

"తను పాలు పోసి పెంచింది విషాగు అని తెలుసుకునేసరికి కాలం గడిచిపోయింది. కట్టుబట్టలతో వీధినవద్ద అతడికి అతనితేబాటు భార్యను కూడా పోషించుకోవలసిన పరిస్థితి అనివార్యమయింది. తనను నమ్మి తనతేబాటు ఏడడుగులు నడిచి తన కళ్ళను...లో పాలువంచుకున్న తన భార్య కోసం ఇప్పుడు ఈ వనికి దిగాడు."

వింటున్న వట్టాభి నిర్ఘాంతపోయాడు -

అందరినీ ఒక వేలం కాలలోకి అతి వనిత్రమూ, అపురూపమూ అయిన ఒక గ్రంథం వేలానికి వచ్చింది. 'ది గాస్పెల్స్ ఆఫ్ హెన్రీ' అనే పేరు గల ఈ వుస్తకం క్రీస్తు పూర్వం 1170వ సంవత్సరానికి చెందింది. 226 పుటలు కల ఈ వుస్తకాన్ని హారిమన్ అనే మతాధికారి స్వయంగా తనే రాశాడు. అంతేకాక వుస్తకంలో ఈయనే చిత్రించిన 48 వర్ణ చిత్రాలు కూడా ఉన్నాయి. ఆముల్యమని చెప్పదగ్గ ఈ వుస్తకాన్ని స్వంతం చేసుకోవాలని భక్తులు విశేషంగా పోటీపడ్డారు. చివరకు జర్మనీకి చెందిన కొంతమంది హెన్రీ ప్రతిమ్యలు ఒక సంఘంగా ఏర్పడి అందరికంటే ఎక్కువ మూల్యాన్ని చెల్లించి స్వంతం చేసుకున్నారు.

సేకరణ : ఆర్. విజయలక్ష్మి ధనంజయ [కడప]

"బ్రాహ్మణుడైయుండి ఈ వని చేయడమా! అయినా అలాంటి పరిస్థితులలో భిక్షాన్నానికి వెళ్ళొచ్చుగా? లేదా, మునుపటిలా కాకపోయినా, కాస్తో కూస్తో మంత్రాలు పఠించి పొట్ట గడుపుకోవచ్చుగా? అది వదిలి ఇలా అందరి కాళ్ళ చెవులు కాచుకూచోవోతే, ఇలాంటివారి సుద్దేశించే ఆ నభలో అతను చెప్పింది" అన్నాడు నిరసనగా.

అందుకు రామారావు నొచ్చుకుంటూ, "నే నిచ్చిన డబ్బు తీసుకునేటప్పుడు ఆ ముసలతని చేయి ఎలా వణికిందో చూశారుగా! వార్ధక్యం మూలాన మంత్రాలు నరిగ్గా ఉచ్చరించలేడు. దేవవారితమైన మంత్రోచ్చారణతో పూ జెవరు చేయించుకుంటారు?"

"ఇక భిక్షాన్నమంటే భిక్షమెత్తుకోవడమే. బిచ్చగాళ్ళు కుల మతాలు పాటించక కడుపు నింపుకోడానికి అందరిళ్ళలో మిగిలినవాటికి బిచ్చమెత్తితే, బ్రాహ్మణులు భిక్షాన్నం పేరిట

కేవలం బియ్యం వగైరా తీసుకుంటారు. లేదా, వారాన్నం పేరిట బ్రాహ్మణుల ఇంట్లో మాత్రం భోజనం చేస్తారు. పెద్ద తేడా లేదుగా! అలా బిచ్చమెత్తి జీవించడం కంటే తన శక్తి పూర్తిగా ఉడిగేవరకూ తనకు చేతనైన వని చేసి జీవితం గడపాలని నిశ్చయించుకున్న ఉన్నతమైన వ్యక్తి.

"పెట్టుబడి లేక, కాస్త బాధ్యతను వహించి బ్రాహ్మణుడ ననే మాట ఆ క్షణాన మరిచి, మనసులో దేవుని సాన్నిధ్యాన గడుపుతున్నా నన్న భావనకు తావిచ్చి అభిమానంగా జీవితం గడుపుతున్న కర్మయోగి అతడు.

"బ్రాహ్మణుడై ఉండి తక్కువ వనిచేస్తున్నాడని మనం, బ్రాహ్మణుడి వద్ద చెవులు వదిలితే పాపం చుట్టుకుంటుందని ఇతరులు అతడి వద్ద చెవులు వదలడం మానేస్తే అభిమానంగా బతకాలనుకున్న అతడికి అవకారం చేసినట్టే. అనహాయ స్థితిలో ఉన్న అతడిని ఆదుకోకపోవడమే అవుతుంది. అంచేతనే అతడి విషయం బాగా తెలిసిన నేను అతడి వద్దనే చెవులు వదిలేడి. నేను ఎక్కువగా ఇచ్చే డబ్బుని కూడా ముందు తిరస్కరించేవాడు. ఎంతగానో సమాధానపరిచిన మీదట తీసుకోడానికి ఒప్పుకున్నాడు.

"అయినా ఆ నభలో అంత గొప్పగా ప్రసంగించిన ఆ మహానుభావుడు ఎవరనుకుంటున్నారు? అచ్చంగా ఈయన కొడుకే!"

చివరి మాట వినగానే వట్టాభి ముహం పాలిపోయింది.

"అవునా!" అన్నాడు అతి కష్టమీద మాటలు కూడబలుక్కుంటూ.

